

HET BESTE VAN JAN BOSSCHAERT

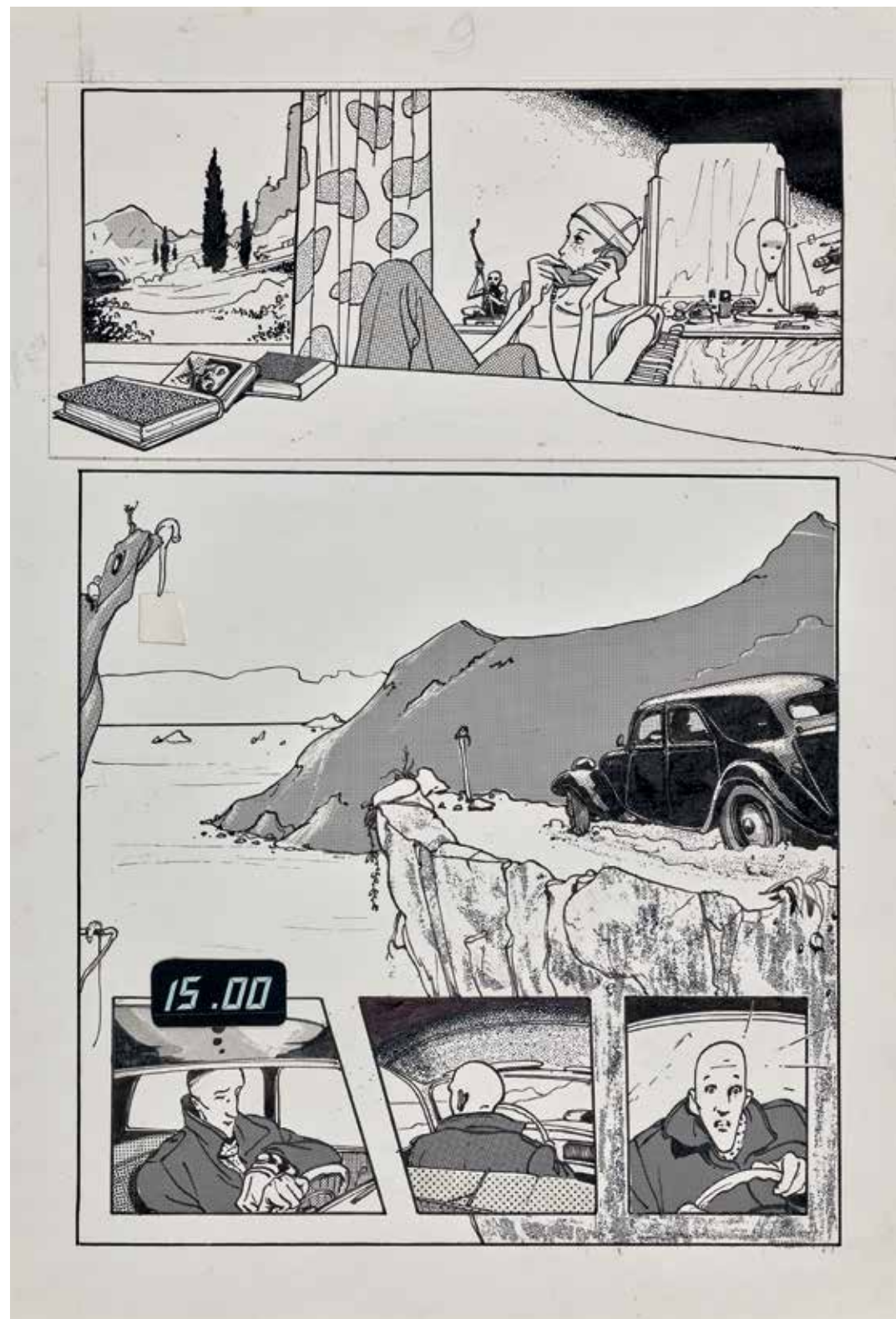

cover "Leesbeest"
2002
potlood, aquarel op papier
35 x 26 cm

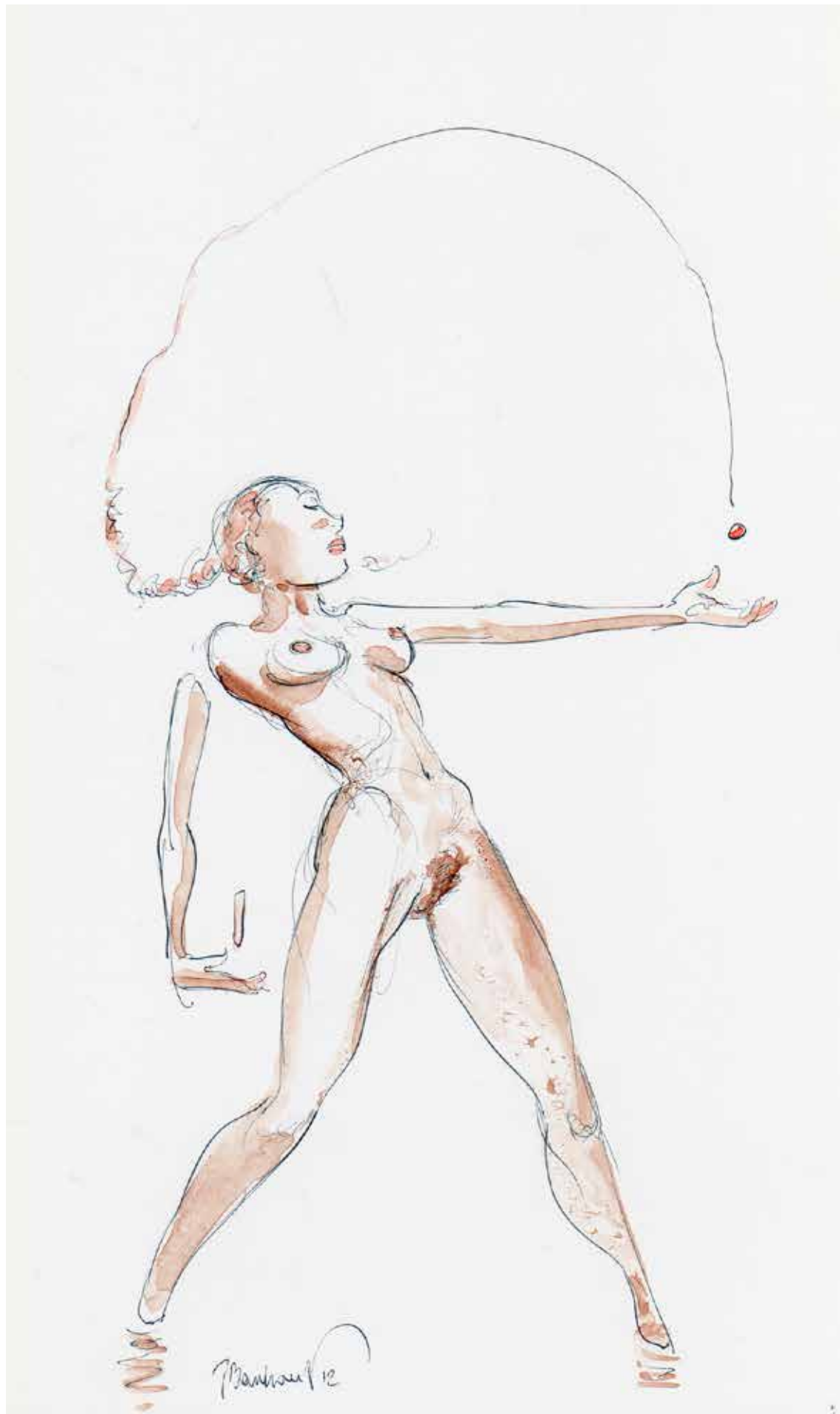
cover "Luider dan trompetten, sneller dan het geluid"
2005
acryl op papier
46 x 38 cm

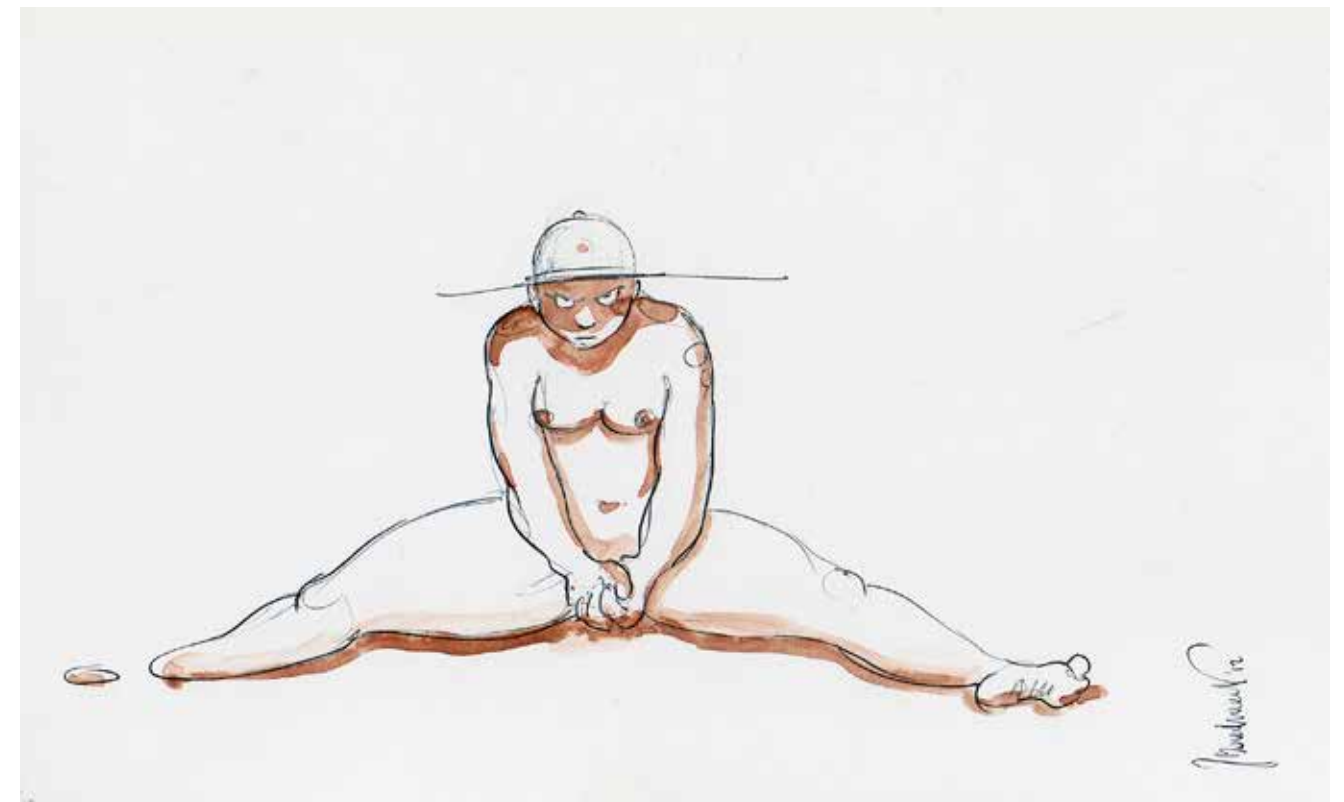
strip "Icarus" pg. 9
 1982
 inkt, kleeftaster op papier
 42 x 30 cm

strip "Icarus" pg. 13
 1982
 inkt, kleeftaster op papier
 42 x 30 cm

Tarpan II
2012
balpen
aquarel op papier
21 x 12 cm

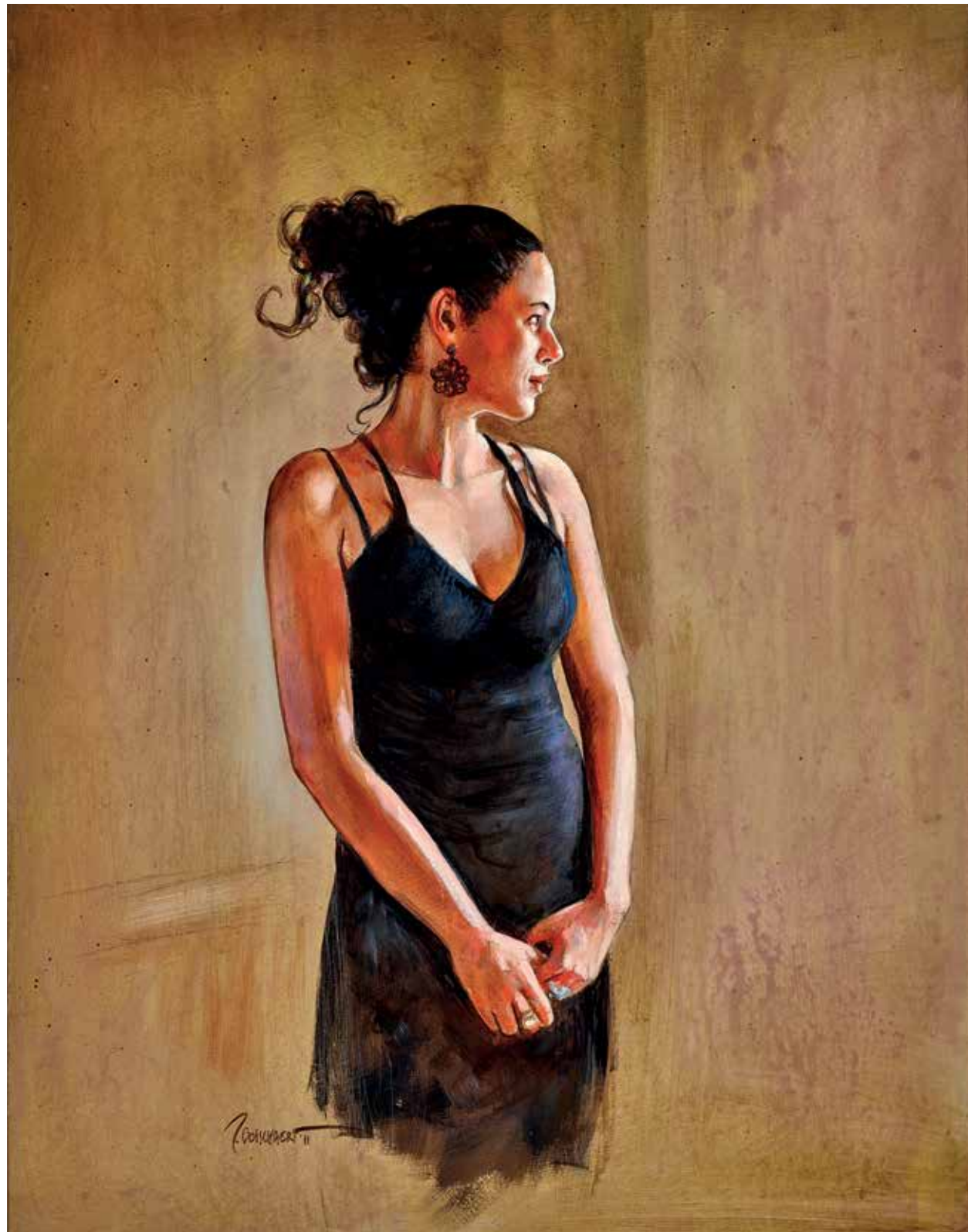

Shining armor
2017
potlood op papier
29,5 x 21 cm

Horizon
2005
olie, acryl op doek
90 x 120 cm

Linn II
2011
olie op paneel
45 x 35 cm

Evelyne IV
2011
olie op paneel
28 x 40 cm

Gestolen op een overzichtstentoonstelling. Dief met smaak.

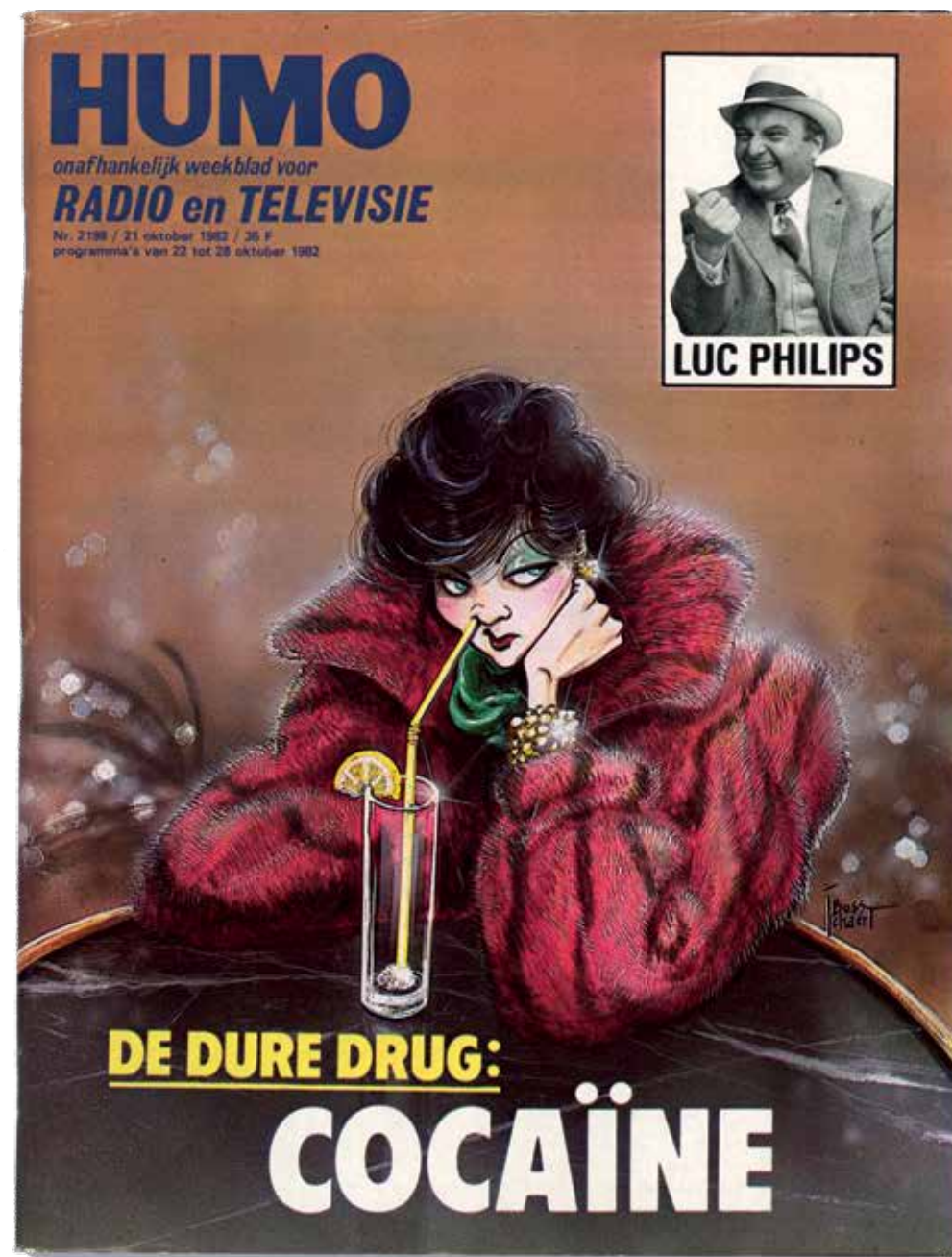
En kijk niet om
2006
olie op paneel
28 x 89 cm

voorstudie
autobijlage Panorama
1986
stift op papier
27 x 21,5 cm

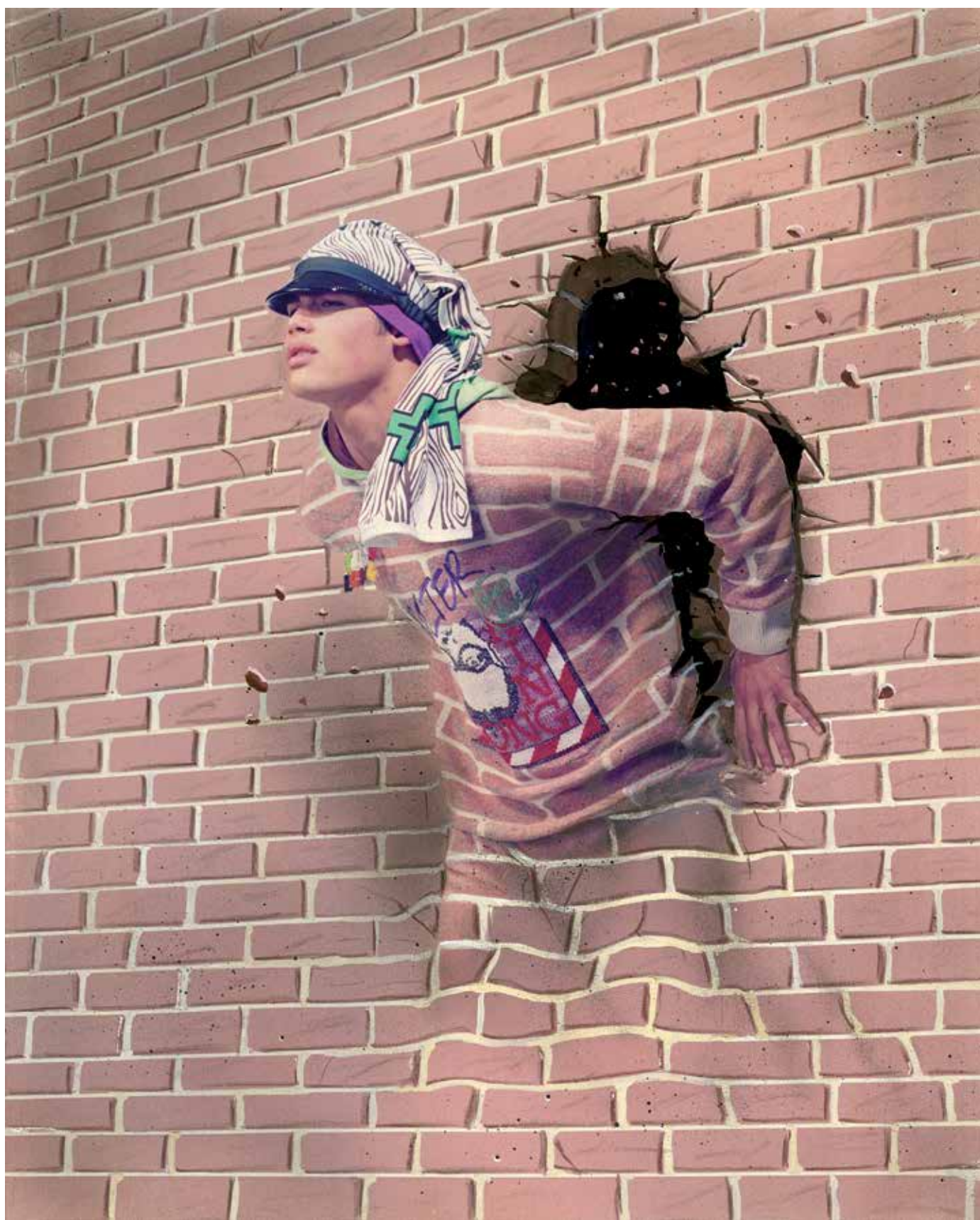
cover
autobijlage Panorama
1986
gouache op papier
29 x 21,5 cm

Mijn allereerste cover voor Humo.

Humo-cover
"De dure drug: Cocaine"
1982
acryl op papier
41 x 30 cm

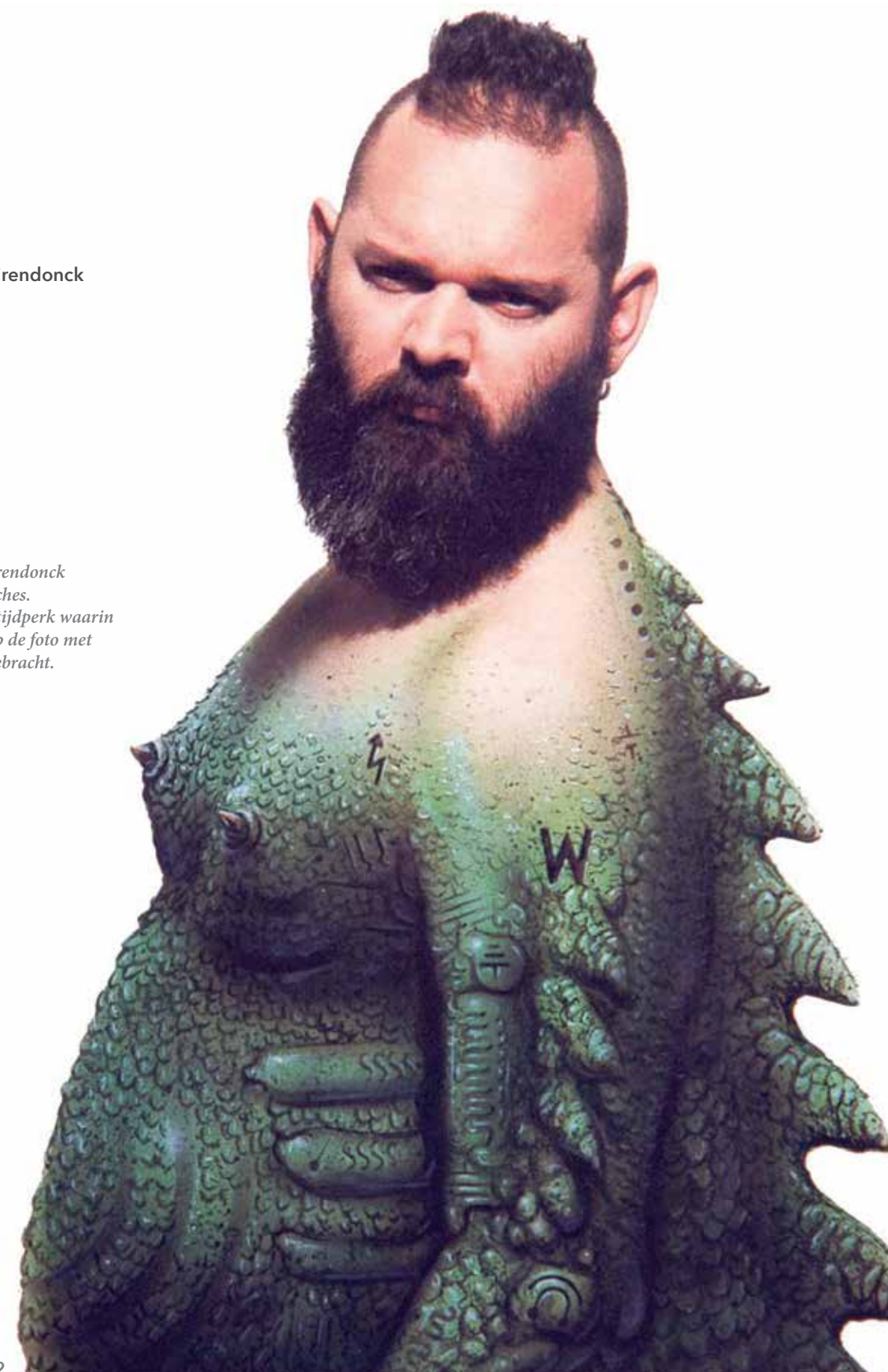
1

Artwork voor Walter Van Beirendonck

1
1990
geretoucheerde foto
acryl op foto

2
2000
geretoucheerde foto
acryl op foto

*In opdracht van Walter Van Beirendonck
realiseerde ik heel wat fotoretouches.
Let wel: dit was het pre-digitale tijdperk waarin
alle aanpassingen rechtstreeks op de foto met
waterverf en acryl werden aangebracht.*

2

161

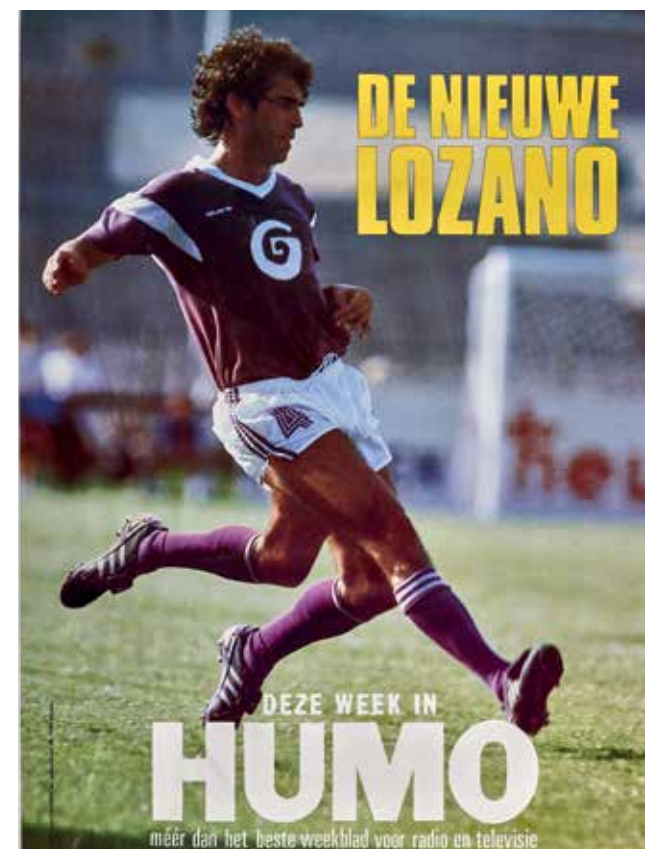
EN BOVENDIEN SNEL GENOEG

Voor *Humo* is de cover altijd van levensbelang geweest, daarom hebben we ze ook altijd vooraan én goed zichtbaar aan de buitenkant gezet. Idealiter (in dit geval een ander woord voor 'elke week') moest ze een aanzuigeffect van heb-ik-jou-daar creëren dat de massa's in galop naar de krantenwinkels joeg. Noodzakelijke ingrediënten daarvoor achtten wij telkens een naar de keel grijpend, esthetisch nauwelijks te verbeteren, hoogst actueel beeld dat, vergezeld van aansprekende koppen en fijnzinnige kwinkslagen, de hoogst mogelijke verwachtingen moest scheppen. De *Humo* die erachter zat, moest die dan maar waarmaken en deed dat vanzelfsprekend ook.

Vanaf oktober 1982 schakelde Jan Bosschaert zich in de rijke traditie van grafisch kunstenaars in die, in navolging van Grootmeester Ever Meulen, werden ingezet om van de *Humo*-cover een wekelijks existentieel hoogtepunt te maken. Jan had het voordeel dat hij alles kon, en bovendien snel genoeg. Meestal volstond een dag en een nacht doorwerken voor hem om mij, doorgaans bij het ochtendkrieken, dat overigens helemaal niet zo'n *must see* is als wel eens wordt beweerd, uit mijn bed te komen bellen en mij, door de net voldoende geopende voordeur, trots zijn coverwerk te overhandigen.

Van volledig tot gedeeltelijk getekende of geschilderde covers (denk aan de *Saint Amours*) over slimme pastiches tot het penseelgewijs omtoveren van aartslelijke achtergronden tot prachtige decors, Jan beheerste het allemaal.

Geen wonder dat ik, als ik zwaar getafeld heb, wel eens met weemoed terugdenk aan de eertijds (1983) geweldig populaire satirische strip *Pest in 't Paleis* (starring Gwij Verafstoot), door Jan getekend naar een scenario van Guido Van Meir, en ook wel aan de op Kuifjesalbums geïnspireerde covers die Jan zo graag maakte (vooral die bij Dossier Lotto, waarop Kuifje in ruimtepak tussen als lottoballen genummerde planeten zweeft). Tot de erven Hergé het welletjes vonden en ons een dwangsom van 1 miljoen frank boven het hoofd hingen per tekening die zelfs maar aan Kuifje zou doen *denken*. *Those were the days!*

Ook met lijmpot en schaar kon Jan goed overweg. Eén van de leukste *Humo*-covers die hij ooit ineenpuzzelde, was die met de voor de gelegenheid driebenige topvoetballer Juan Lozano. Computers waren nog niet uitgevonden, photoshop bestond zelfs nog niet als begrip. Een volledige halve dag is Jan toen op de redactie aan het knippen en plakken en meten en passen geweest, tot alle elementen op de juiste grootte en in de juiste kleur bijeengeplakt waren op één document, dat aan de drukkerij kon worden geleverd. Een in die tijd graag door Jan gestelde vraag was trouwens: 'Welk van de drie benen is *fake*?' Het gerucht deed de ronde dat zelfs Lozano het niet zeker wist, maar daar is geen hard bewijs van. We kunnen Jan alleen maar op zijn woord geloven, en doen dat uiteraard ook.

Bedankt voor alles, en nog vele mooie jaren, Jan!

EINDE

Guy Mortier